SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 118. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 23, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 118. РІК XCIX.

Л. КРАВЧУК ВИСТУПИВ НА КОНҐРЕСІ ПОЛІТИКІВ

Київ (УНІАР). — Тут 11-го червня розпочався перший Конґрес молодих політиків України, який тривав до 14-го червня. Організаторами Конґресу були Комісія Верховної Ради України у справах молоді, міністерство України в справах молоді, Український фонд міжнародного молодіжного співробітництва. В праці Конґресу взяли участь близько 300 молодих депутатів керівників молодечих організацій, державних службовців та гості з Німеччини, Швеції та інших країн.

Серед головних завдань Конґресу була спроба розпочати діялог політичної еліти з молодими людьми, які завтра прийдуть для керівництва державою. На форумі виступив Президент України Леонід Кравчук.

У своєму виступі Президент підкреслив, що головною для формування нової ґенерації українських політиків є проблема забезпечення повноцінної участи молоді в економічному та державному житті. „Політика , — зазначив Президент, — це складна наука і високе мистецтво. Аматорство у політиці приводить до фатальних наслідків".

Стосовно ситуації у Криму, Президент зазначив, що „вона стала більш конструктивною. Керівництво Криму офіційно заявило, що не поставить питання про політичну самостійність, а тільки про поширення самоврядування Криму в економічній та культурній сферах. Я це вітаю, але надання більш широких повноважень кримській владі має відбуватися поступово".

На запитання, чому власність колишнього Союзу перейшла до Росії, Л. Кравчук зазначив, що це не зовсім так. Згідно з угодою, все, що знаходиться на територіях держав — колишніх республік Союзу, є їхньою власністю, але це не стосується активів та пасивів колишнього СССР за кордоном. Україна — єдина держава СНД, яка постійно наполягає на їх розподілі. Але це питання блокує керівництво Росії так само, як і питання про амбасади колишнього СССР у всьому світі, які Росія одноосібно вирішила привласнити. „Імперське мислення — сказав Президент, — це хвороба, її треба лікувати. Але силою тут нічого не зробиш — така специфіка демократизму. Ми нічого чужого не хочемо, ми хочемо тільки справедливости. А те, що нас дехто представляє закордонові, як націоналістів, так у Росії, крім націонал-шовіністів, є вже реваншисти, які прагнуть відродити імперію у кордонах 1915 року. Міжнародні кола цього покищо, на жаль, не помічають".

Президент відповів на низку запитань щодо можливости, створення на Закарпатті особливої адміністративної території, резиґнації прем'єра Фокіна, ставлення до Руху та об'єднання „Нова Україна", прийняття нової Конституції України. Відносно того, чи може Президент врештірешт взяти на себе керівництво Урядом, Кравчук відповів ляконічно: „Можу, але не хочу". Наприкінці зустрічі Президент торкнувся питання про ядерне роззброєння України і зазначив: „Наявність ядерної зброї нікого не спасе, якщо буде біда. У разі ж загрози Україна звернеться до світового та європейського співтовариства — і не тільки по політичну допомогу. Але ми йдемо до без'ядерности".

В той самий день Л. Кравчук дав пресову конференцію для закордонних та українських журналістів, під час якої повідомив, що його зустріч з Борісом Єльциним відбудеться цього місяця і вони обговорять різні проблеми. Президент України підтвердив, що від 1-го липня Україна почне вихід з рубльової зони, бо економічні процеси в Росії дестабілізують карбованець. До 1-го вересня весь тираж української гривні буде перевезений в Україну.

ДЕМОКРАТИ УКРАЇНИ ДОМАГАЮТЬСЯ СУДУ НАД КПСС

Київ (УНІАР). — Тут 18-го червня демократичні сили, зокрема Рух, Українська Республіканська партія, Демократична партія і Партія демократичного відродження України, ухвалили спільну заяву з приводу загрози реставрації комуністичного тоталітаризму в Україні. У заяві міститься заклик до всіх демократичних сил домагатися проведення суду над комуністичною партією та її ідеологією.

Переходять в опозицію і демократи Сумської області. Там 17-го червня Рух, ДПУ, ТУМ „Просвіта", Всеукраїнське об'єднання спілок трудівників (ВОСТ) ухвалили спільну заяву, у якій повідомляють, що переходять у констуктивну опозицію щодо представника Президента в області Анатолія Єпіфанова та деяких представників Президента в районах, оскільки вони блькують розбудову української державности. Демократи запропонували замінити деяких районних керівників з тим, щоб до керівних органів увійшли не менше 50 відсотків демократів. Обласним представником Президента вони також хочуть мати демократа. Автори заяви вимагають доступу до радіо і телевізії з метою ширшого інформування населення.

Створено Комітет роззброєння

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 15-го червня Президент України видав указ „Про створення національного комітету України з питань роззброєння, з метою забезпечення інтересів України в сфері роззброєння та контролі над ним".

Основним завданням комітету є координація робіт з підготовки рекомендацій щодо визначення та кориґування напрямів зовнішньополітичної діяльности України у галузі міжнародної безпеки і роззброєння. Комітет має контролювати реалізацію угоду у цій галузі, забезпечувати виконання зобов'язань України стосовно інспекційної діяльности з міжнародної безпеки та роззброєння на території України та поза її межами. Головою національного комітету з питань роззброєння призначено заступника міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка.

Появилася поштівка з приводу уведення дипломатичних стосунків з Австрією

Відень, Австрія. — Завжди дуже активне Українське Філятелістичне Товариство в Австрії випустило окрему поштівку з приводу встановлення дипломатичних стосунків Австрії з незалежною Україною.

На поштівці вміщені прапори обох країн, їхні герби і окрема поштова печатка з написом: „встановлення дипломатичних відносин Австрії з Україною, на якій також видніють оба державні герби і дата 22-го квітня 1992 р. Цю окрему печатку та поштівку виставляли на австрійській філятелістичній виставці у Відні.

Проголошено „День Збірної Футболу України" в Ню Джерзі

Нюарк. Н. Дж., (О. Т.) — До Підготовчого комітету зустрічі футбольних збірних України і Америки, в якому між іншими працюють Євген Чижович в ролі директора підготови, Мирон Стебельський і Омелян Твардовський, — усі члени Проводу УСЦАК, наспіли вістки, що день 27-го червня ц. р., в якому відбудеться зустріч збірних, буде проголошений губернатором Джемсом Флоріо „Днем Збірної Футболу України". Приїздом збірної України зацікавилося ряд стейтових і міських функціонерів, які готовляться гідно привітати спортовців самостійної України. До Проводу УСЦАК наспів лист-привіт від сенатора Билла Бредлія, який висловив вітання змагунам і їх провідникам.

До комітету наспів приблизний склад збірної України, в якому вона буде змагатися в ЗСА і в Сальвадорі: воротарі — Ігор Кутепов (Київ „Динамо") і Юрій Сивуха (Запоріжжя „Металюрг"); дефензива: Олег Лужний (Київ „Динамо"), Юрій Никифоров (Одеса „Чорноморець"), Сергій Беженар (Дніпропетровське „Дніпро"), Сергій Тритяк (Одеса „Чорноморець"), середня лінія: Сергій Ковалець (Київ „Динамо"), Ілля Цимбаляр і Юрій Шелепницький (обидва Одеса „Чорноморець"); напасники: Олег Саленко (Київ „Динамо"-; Сергій Погодін і Сергій Щербаков (обидва Донецьке „Шахтар"), Юрій Сак, Іван Гецько і Сергій Гусєв (усі три Одеса „Чорноморець"). Тренери: Віктор Прокопенко (Одеса

(Закінчення на стор. 3)

А МАЙБУТНІСТЬ ЗАКРОЮЄТЬСЯ НЕПОГАНО

Джерзі Сити, Н. Дж. (Х. В-Х) — Скоро буде рік, як по цілому світі рознеслась небуденна вістка: Україна 24-го серпня 1991 року стала незалежною, самостійною державою. Немає слів, щоб описати переживання країни, народу та всіх тих розпорошених по цілому світі, що своє чи предківське коріння виводять з України. Проминули дні піднесення, необхідність щоденного життя вимагала свого — треба було ставити перші не надто впевнені кроки. З перспективи сьогодення бачимо, як важко це приходиться, але все ж крокуємо, хочеться вірити, до мети, до закріплення власного „я", країни і народу. Але коли на цьому важкому шляху з кожного боку шкірить свої пажерливі ікла зміюка недовір'я, міжусобиць, особистих амбіцій, економічної нестійкости та сусідської нетолерантности, то закрадаються сумніви — чи витримаємо? Тоді стаємо свідками однієї чи іншої події, які повертають віру, бо стаємо свідками ще одного маленького кроку вперед.

Юрій Демків в ред. „Свободи".

До редакції щоденника „Свобода" у товаристві адвоката Андрія Филиповича заходить молодий елегантний чоловік, вітаючись каже своє ім'я: Юрій Демків, і по мові відразу впізнаємо земляка з України. Довідуємось, що він зайшов до „Свободи", щоб на відізному попращатися з українською громадою, подякувати та позвітувати за своє цілорічне перебування в ЗСА. У дальшій розмові довідуємося, що завдяки стараннм молодого американського адвоката українського походження Романа Купчинського Південний Методистський Університет у Далласі, Тексас, погодився дати однорічну степендію юристові з України на поліпшення своїх студій в ЗСА, стипендія покривала тільки студії, а на приїзд і проживання в ЗСА треба мати власні фонди.

Справою зайнялося Товариство Українських Адвокатів і в Україну поїхав саме Андрій Филипович з пропозицією до відповідних чинників знайти потрібного кандидата, вибір упав на Юрія Демківа, молодого асистента катедри конституційного права при Львівському Університеті. Отримавши повідомлення, що кандидата знайдено, Товариство Українських Адвокатів негайно приступило до зорганізування потрібних фондів для приїзду та однорічного проживання Юрія Демківа у Далласі, осідку Південного Методестського Університету. З допомогою молодому юристові прийшли Товариство Українських Адвокатів в Америці, Український Народний Союз, Федеральна Кредитова Спілка Самопо-

(Закінчення на стор. 3)

РОСІЯ ПОГРОЖУЄ ЗАСТОСУВАТИ СИЛУ В ПРИДНІСТРОВ'Ї І ПІВДЕННІЙ ОСЕТІЇ

Москва. — В неділю, 21-го червня, президент Росії Боріс Єльцин і віцепрезидент Алєксандр Руцкой виступили із заявами, з яких недвозначно випливає, що Росія має намір застосувати воєнну силу в Молдові і Грузії. Достатньою підставою для цього кроку російське керівництво вважає спробу молдавської армії захопити Бендери — єдине місто Придністровської республіки, розташоване на правому березі Дністра. В п'ятницю, 19-го червня, військо Молдови, підійшовши до Бендер, натрапило на сильний збройний опір. В боях, що тривали два дні, загинуло десятки осіб з обох сторін, в тому числі й мирні люди.

Президент Єльцин, повернувшись у неділю після шестиденної візити до З'єднаних Стейтів і Канади, відразу заявив, що „Росія несе відповідальність за життя росіян у Придністров'ї" і запевнив, що володіє необхідними засобами. „Снігур повинен знати про це", — сказав Єльцин. В Молдові його заява була сприйнята в тому сенсі, що Росія оголошує війну молдаванам, а оскільки Молдова історично повязана з Румунією, то й Румунії. До захоплення Молдови Совєтським Союзом в червні 1940 року територія на захід від Дністра входила до складу Румунії, а територія на схід від Дністра — до складу України. У Придністров'ї мешкають переважно росіяни і українці. Минулого року вони оголосили про створення Придністровської республіки, побоюючись, що Молдова може приєднатися до Румунії.

На таємному засіданні російського уряду йшла мова не тільки про Придністров'я, але й про Південну Осетію. Після засідання віцепрезидент Алєксандр Руцкой заявив, що Росія „покладе край" конфліктам у цих реґіонах. Російські засоби масової інформації розпочали крикливу кампанію на підтримку „рішучих дій" уряду. Президент Молдови Мірча Снігур і голова Державної Ради Грузії Едуард Шеварднадзе звинуватили Росію в розв'язанні війни проти Молдови і Грузії.

Уряд України висловив стурбованість трагічним розвитком подій у місті Бендери і рішуче вимагає негайного припинення воєнних дій. Україна твердо стоїть на тому, що конфлікт у Республіці Молдова має вирішуватися політичними методами у рамках механізму, створеного під час лісбонської зустрічі міністрів закордонних справ Молдови, Росії, Румунії і України.

Ісламські країни закликають до війни зі Сербією

Стамбул, Туреччина. — Організація ісламських держав (ОІД) закликала ввести військо міжнародної спільноти на територію Сербії, якщо інші заходи не допоможуть зупинити воєнні дії сербів проти Боснії і Герцеґовини. Організація, в яку входять 47 країн, завершила дводенну конференцію в Туреччині, затаврувавши Ізраїль за небажання виконувати резолюції ООН. Вона закликала мирним шляхом вирішити конфлікт в Нагірному Карабасі, проблему Кашмиру і Кипру.

У комунікаті, прийнятому після конференції, Організація ісламських держав звертається до Ради Безпеки ООН з просьбою ввести військо спільноти в Сербію і тим самим покласти кінець війні в Боснії — Герцеґовині, щоб відновити в країні порядок і спокій. При цьому Організація ісламських держав покликується на сьомий розділ Статуту ООН.

На думку організації, заходи Ради Безпеки ООН проти Сербії і Герцеґовини були цілком оправдані, бо відповідальність за кровопролиття крови в Боснії і Герцеґовині лежить на частинах Юґославської народної армії (ЮНА) і сербських партизанах, які воюють проти мусулман і хорватів Боснії і Герцеґовини.

Організація ісламських держав підтримала зусилля ООН щодо відкриття обложеного летовища в Сараєві і закликала зробити все необхідне для перекидання в республіку вантажів гуманітарної допомоги.

Комунікат осуджує Сербію за знищення пам'ятників релігійної, культурної й історичної цінности в Боснії та Герцеґовині і закликає до виведення частин ЮНА з суверенних республік. ОІД закликає дотримуватися суверенітету, незалежности і територіяльної цілісности республік Боснії і Герцеґовини, Хорвації, Словенії і Мекедонії.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКА ГАЗЕТА „ФІҐАРО вмістила інтерв'ю з керівником виконавської влади Европейської спільноти Жаком Делором, в якому він пророкує для Европи „кризу і застій, якщо Франція проголосує проти Маастріхської угоди". Проти цієї угоди, що передбачає запровадження єдиної европейської валюти і спільну політику в ділянці оборони, економіки і міжнародних взаємин вже висловилися данці під час загальнонаціонального референдуму. Францію чекає референдум у вересні. Як свідчать вислiди останніх соціологічних опитувань, більшість французів схиляються до того, щоб відкинути Маастріхську угоду.

В ЧЕТВЕР, 18-го ЧЕРВНЯ, уряд Естонії оголосив, що від суботи, 20-го червня, в країні входить в обіг національна грошова одиниця — крона. Таким чином, ця молода прибалтійська держава першою з колишніх совєтських республік виходить із зони рубля. Нова валюта забезпечена золотим запасом, що становить 120 міл. дол. Естонське золотозберігалося на Заході всі роки совєтської окупації і було повернуто після того, як країна знову стала незалежною.

КОМАНДУЮЧИЙ ІЗРАЇЛЬСЬКИМ воєнним летунством генерал Герцль Бодінґер заявив, що Ізраїль може завдати удару будь-якій країні Близького Сходу, яка „стоїть на порозі створення ядерної зброї", якщо політичні засоби виявляться неефективними. За словами генерала, найбільшу загрозу Ізраїль відчуває з боку Ірану, Сирії і Лібії.

КОМУНІЗМ МЕРТВИЙ І НІКОЛИ БІЛЬШЕ НЕ ВІДРОДИТЬСЯ В РОСІЇ, — КАЖЕ ЄЛЬЦИН

Вашінґтон. — Виступаючи в середу, 17-го червня на спільній сесії Конґресу З'єднаних Стейтів Америки президент Російської федерації Боріс Єльцин заявив, що „комунізм мертвий і він ніколи більше не відродиться в Росії".

Виступ Єльцина, на думку багатьох політичних спостерігачів і коментаторів, був успішним. Його вітали члени Уряду президента Джорджа Буша, їхні родини, високі старшини Пентаґону, запрошені гості і члени Палати Репрезентантів й Сенату дві хвилини безперестанку, а потім 13 разів вставанням з місць і бурхливими оплесками виявляли своє задоволення політикою теперішньої Росії, зокрема драстичним зменшенням міжконтинентальних атомових ракет з атомовими головками, націлених на ЗСА із 7,500 до 3,400.

Оваційно вітали Єльцина і тоді, коли він, відійшовши від тексту програмової доповіді заявив, що його уряд зробить все можливе, щоб у спілці з представниками американського Уряду, віднайти ще живих американців, військових полонених, яких Ганой передавав комуністичному урядові Совєтського Союзу, а цей начиняв ними численні конц табори на Сибірі, зокрема в реґіоні Кавказу. Очевидно, сотні, а може тисячі з них померли від голоду і тяжких кліматичних умовин, але не треба виключати, як сказав Єльцин, що деякі з них ще залишилися живими по різних „психіятричних" санаторіях, якими завідував колишній совєтський КҐБ.

Крім того Єльцин заявив Конґресові ЗСА, що він при доброму здоров'ї і не збирається здавати владу в руки ненадійних осіб, або міняти систему та заплановані політичні й економічні реформи. „Я не маю морального права не використати існуючу сьогодні можливість, бо вона може бути останньою — другої такої нагоди може й не буде", заявив російський президент.

Переходячи до проблеми економіки і потреби допомоги Заходу, Єльцин підкреслив, що американська і західня допомога Росії відповідає інтересам обидвох країн, бо, мовляв, судьба XXI віку вирішуватиметься на Сході — „ми схороняємо свою і вашу свободу", заявив під рясні оплески президент Російської федерації. Він думає, що теперішня заплянована допомога в кількох чи кільканадцятьох більйонах долярів допомоги для Росії й інших країн, колишніх республік СССР, оплатиться, бо в майбутньому не треба виасиґновувати трільйони на модерне озброєння, якщо демократичний уряд в Росії не встоїться.

Російська урядова делеґація підписала сім важливих договорів із ЗСА, а крім того Адміністрація Дж. Буша надала Росії статус упривілейованої держави в торговельних справах. Дж. Буш апелював до Конґресу відсунути на друге місце внутрішні міжусобиці і передвиборчі спекуляції ,які закликають, що витрачати гроші потрібно і можна тільки на внутрішньому ринку. Він закликав законодавців схвалити допомогу для Росії й інших країн СНД.

Представники Уряду і поінформовані особи заявили кореспондентам, що подібні договори будуть підписані з Україною й іншими колишніме республіками СССР, але Росія, як виглядає з переговорів, стоятиме в центрі уваги американської політики, — кажуть спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 18-ГО ЧЕРВНЯ, Верховний Суд ЗСА рішив, що прокуратура не може виеліміновувати з лави присяжних осіб, базуючись на расовій приналежности. Це саме правило відноситься також до оборонців кримінальних справ. Рішення перейшло голосами 7 до 2.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ муринський відомий активіст і проповідник Джессі Джексон закинув своєму партійному однодумцеві та демократичноиу кандидатові на президента Биллові Клінтонові „ще одну ваду в його характері". Він заявив, що, виступаючи у Вашінґтоні, Б. Клінтон у підступний спосіб критикував Дж. Джексона на конференції, а все задля того, як твердить Дж. Джексон, щоби здобути голоси нездецидованих виборців. Взагалі Б. Клінтон починає мати клопоти навіть з фінансами, яких стає чим раз менше, завдяки зростаючій популярності незалежного кандидата Росса Перо.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша, міняючи свою політику допомоги Росії, звернувся до Міжнародного валютного фонду, щоби він не ставив надто строгих вимог до Росії коли йдеться про економічні реформи, а якнайшвидше подав допомогу. В іншому випадку ЗСА побоюються, що президент Боріс Єльцин може втратити владу, а це не було б корисно для нікого.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ у Савт Бенд, Інд., відбулася всеамериканська конференція єпископів Римо-Католицької Церкви, на якій обговорювалися справи існуючих настанов Католицької Церкви до спірних питань сьогодення. Єпископи також старалися оформити пасторального листа, над прийняттям якого після остаточного його редаґування єпископи голосуватимуть в листопаді. У тому самому часі фірма Ґаллуп опублікувала висліди своїх опитів серед американських громадян-католиків. Коли йдеться про справу жонатих священиків, то згідно з опитами 70 відсотків висловились за, 87 відсотків уважає, що Церква повинна дозволити особам вирішувати справу контролі народжень, 83 відсотки опитуваних уважають, що єпископи повинні дозволити на вживання запобіжних заходів щодо вагітности, щоби зупинити розповсюдження АІДС, також 70 відсотків висловились, що католики з чистою совістю можуть голосувати на кандидатів, які підтримують леґалізацію абортів. Переважаюча більшість опитуваних уважає, що жінки мають право бути на кожному пості в Церкві.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша вирішив обнизити оплати, які Пентаґон збирає від закордонних фірм за деякі їхні вироби. Аналітики твердять, що це крок, щоб підтримати контракторів військового виробництва, можливости яких значно зменшилися після закінчення „холодної війни".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подорожі Леоніда Кравчука

16-го і 17-го червня ц. р. перебував у Парижі президент України Леонід Кравчук, переговорював з президентом Франції Франсуа Міттераном і прем'єром П'єром Берегуа, підписав кілька договорів та запросив Міттерана приїхати до Києва. Це не була перша подорож Кравчука за кордони України і напевне не остання. Їздив чи пак летів уже навіть до Індії, до найближчих сусідів Польщі й Мадярщини, до Туреччини, відвідав — як ми його тут вітали — Америку, раніше був у Канаді.

Президентові Джорджові Бушеві демократичні противники закинули, що він занедбує внутрішньо-американський терен у користь закордонно-політичних справ і замало перебуває у Білому Домі, чим спричинився до затяжної економічної рецесії. Справедливий цей закид чи ні — він став однією з причин, які можуть коштувати Бушеві програну в цьогорічних президентських виборах. Леонідові Кравчукові такий закид не грозить. Він не занедбує цієї найпершої внутрішньої проблеми, якою є створення державного апарату, маючи до діла з цією найбільшою трудністю, якою є брак людей для різних ресортів влади, таких, які відірвалися вже від формату й бюрократії комуністичної партократії та є українськими державниками. Величезну трудність для керування народженою ледве півроку тому українською державою є брак грошей і загальна економічна криза, прикметна для перехідної доби з контрольованої державно-партійної системи на вільний ринок. Особливо важко керувати країною, в якій громадяни, хоч патріоти не зовсім ще розуміють, що таке державна воля і як треба її закріпити.

Читали ми недавно у „Свободі" враження видатного українського вченого, який уже кількакратно їздив відсіль в Україну. Він стверджує зміну „накраще", але наводить явище „невдоволених" — наші земляки оправдують своє невдоволення тим, що тепер, мовляв, „свобода — вільно бути невдоволеним". Відомий дуже прикрий факт існування в Уряді опозиції деяких поважних громадян — колишніх політичних в'язнів, які своїми закидами Кравчукові головно щодо надто повільного темпу реформ — створюють тільки погану атмосферу і шкодять потрібним реформам. Однією з найбільших особистих прикмет Леоніда Кравчука є спокійне сприймання колючок від... любих земляків.

Президент України присилуваний роз'їздити по світі, бо на це складається теж ця несамовита ситуація, що не може створити швидко добрий закордонно-політичний апарат з двох причин: немає людей і нема фондів. На сторінках „Свободи" з'ясозувано вже, чому можна було влатувати у Києві тільки 11 чужинецьких амбасад і стільки створити власних у широкому світі, хоч визнали державність України понад 120 держав. Брак грошей. Коли б у Києві постала ціла одна дільниця з сотнею амбасад і консулятів і так само у сто столицях закордону були б українські амбасади й консуляти — Україна засіла би „у сім'ї вольній новій" і втішалась би загальною повагою. Покищо це тільки мрія. Сам Президент мусить виконувати функції зв'язкового із прихильними їй країнами. Дипломатія України це теж — за словами Михайла Гориня — хоча рипить та поволі їде вперед. Він, як ціла держава, помалу робить проґрес. Кожна подорож Леоніда Кравчука за кордон — це крок вперед.

Подорож президента Кравчука до Парижу — це добра подія. Франція — поруч з Італією — найстарша культурна країна Західньої Европи. Париж — це Тюілєрі, вежа Айфля, мистецькі скарби Лювру, величавий мавзолей Наполеона, „Тріюмфальна Брама", „Велика опера", університет Сорбони, прастара культура, яка своїм корінням сягає до часів, коли її, Ґаллію, здобував Кай Юлій Цезар дві тисячі років тому.

Глибока подяка Господеві, що дав Україні першого в її історії обраного народом Президента, який достойно виконує обов'язки найвищого лідера — в країні і поза її кордонами.

ЩЕ В ДОРОЗІ НА відвідини до ЗСА російський президент Боріс Єльцин заявив перед кореспондентами засобів масової інформації, що на території колишнього СССР перебували американські вояки — полонені з В'єтнамської війни. Він також говорив про можливість, що дехто залишився в живих і досі там перебуває і підкреслив, що доложить всіх зусиль, щоб їх віднайти. Росіяни в загальному є спантеличені такими твердженнями свого президента, а архівісти кажуть, що єдині воєннополонені В'єтнамської війни, що переїздили через територію колишнього СССР, були дезертири, а їх давно звільнено.

ІНТЕРВ'Ю З АМБАСАДОРОМ УКРАЇНИ В ЗСА О. БІЛОРУСОМ

I

„За ринки України йтиме конкурентна боротьба" — так вважає амбасадор України у З'єднаних Стейтах Америки Олег Білорус. З ним у Вашінґтоні зустрівся кореспондент РУХ-ПРЕС стипендіят американської фундації „National Forum Foundation" Юрій Луканов.

Перші дні перебування амбасадора у країні дуже важливі, бо в цей час складається репутація, зав'язуються найважливіші контакти і таке інше. Як вас прийняли у ЗСА? Як пройшли ваші перші дні?

Скоро вже місяць як я прибув на американську землю. Для амбасадора як і для інших діячів є так звані 100 днів. У моєму випадку трапилися дві дуже важливі події, які зразу наклали відбитку на діяльність амбасади. Річ у тому, що за кілька днів після мого прибуття почалася візита президента України Леоніда Кравчука до ЗСА. Отож, новоприбулому амбасадорові небуло коли займатися протоколом, потрібно було забезпечити хід усієї програми. А це була велика програма з важливими зустрічами, з поїздкою по країні, в результаті якої було підписано ряд дуже важливих документів. Тому я почав свою діяльність абсолютно нетрадиційно. Порушуючи усі канони і процедури. Вже на шостий день свого перебування я вручив вірчі грамоти у Білому Домі, тоді як звичайно це робиться через вісім тижнів перебування амбасадора у україні, а то й пізніше. А тут була потреба, аби він почав функціонувати офіційно вже з перших днів свого перебування і тому зроблено такий вийняток. У відношенні до України з боку ЗСА — це був дуже конструктивний жест, жест доброї волі.

Була і приватна аудієнція амбасадора з президентом Бушем. У цій бесіді ми обговорили напрями співпраці, форми її і методи. Ляйтмотивом розмови було те, що Україна є не лише визнаною ЗСА країною, а й партнером, що вона відкриває свої можливості на внутрішніх ринках, чекає від партнера і його внеску. Власне, цей же мотив звучав і під час візити до ЗСА Президента України. Можливо, такий підхід був найважливішим результатом візити.

Президент Кравчук разом із державним секретарем ЗСА Бейкером офіційно відкрили амбасаду України в Америці перше в історії наших країн. Таким чином було зафіксовано факт, що Україна як велика европейська держава визнана З'єднаними Стейтами Америки як рівноправний партнер.

Президент Леонід Кравчук відкрив резиденцію амбасади, що її передала нам українська громада у Вашінґтоні. І з 5-го травня амбасада діє офіційно: виконує всі функції, включаючи консульські, включаючи і видачу віз громадянам ЗСА на в'їзд до України. Виконує інші форми роботи. Серед них для нас найбільш пріоритетною є сприяння розгортанню прямого економічного співробітництва.

— Розкажіть, будь ласка, коротко про те, скільки людей у вас працює? Які умови для праці?

— Перше посольство України в ЗСА, як і всі посольства, починають з невеликого персоналу. Початковий склад — це чотири співробітники; три дипломати і один технічний працівник. Крім того, нам допомагають двоє співробітників зі складу української громади.

Особливо треба сказати про ролю української громади. Вона дуже сприяє нашій роботі. Зокрема, закупили обладнання для амбасади — комп'ютерну техніку: факс-машини, телефони, зібрали гроші для нормальної роботи. Одне слово, українська громада виявляє велику турботу, аби, незважаючи на кризу в Україні, а також на те, що Росія взяла під свій контроль все закордонне майно колишнього СССР і не виділила ні нашій амбасаді, ні амбасадам інших країн — колишніх республік СССР ніякого устаткування, ніяких транспортних засобів, отож, громада дбає про те, щоб Україна, попри всі труднощі, була представлена гідно і щоб ми не відчували себе сиротами на чужій землі. І ми дуже за це вдячні.

Думаю, мине час і Україна зможе сама утримувати свої дипломатичні представництва. Уже цього року ми плянуємо збільшити кількість наших дипломатичних працівників до 15-ти, а наступного року до 25-ти. Поступово розвиватимуться напрями і форми співпраці.

— Побутує думка, що ЗСА значною мірою дивляться на Україну очима Москви. Причину ви, власне, називали. Росія перебрала все закордонне майно колишнього СССР, включаючи і майно інформаційних аґенств, радіо і телебачення. І вона використовуючи всі ці засоби, намагається створити про Україну не вельми привабливе уявлення. Що ви збираєтеся робити, аби протистояти цьому?

Закінчення буде.

Раїса Руденко

ПРО РОЗКОЛ В УПЦ ТА РЕЛІГІЙНУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

I

Як відомо, в січні 1990 року, налякавшись активного відродження Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ), Російський Патріярхат вдався до обману, перейменувавши Російську Православну Церкву в Україні на Українську Православну Церкву (УПЦ), а в жовтні того ж року проголосив, що Українському Екзархатові надається повна автономія в самоуправлінні. Отже, люди повинні були вірити, що УПЦ є незалежною, хоч насправді змінилася тільки назва: керівництво УПЦерквою й надалі здійснює Московський Патріярхат.

Після референдуму та виникнення незалежної української держави, Собор єпископів УПЦ запросив у Московського Патріярхату повної канонічної незалежности. Прохання було обґрунтоване тим, що УПЦ має більше, ніж три єпископи і діє в незалежній державі, де богословські науки стоять на високому рівні, а народи мають свої культури і традиції. Заяву з цим проханням підписали усі 22 єпископи Українського Екзархату, а митрополит Філарет подав її на розгляд Архиєрейського Собору РПЦ в Москві, який відбувся у днях від 31-го березня до 4-го квітня. Кореспондентів на Собор не допустили; закінчився він пізно вночі 4-го квітня і проходив так бурхливо, що для кількох осіб неодноразово викликали швидку медичну допомогу. Пізніше єпископ Онуфрій розповів кореспондентові газети „Вісті з України", що Священний Синод мав розглянути численні скарги на митрополита Філарета, але він не з'явився. Тоді скликали Архиєрейський Собор, на якому митрополитові Філаретові все ж поставили кілька запитань, нез'ясованих через його відсутність на Синоді.

Можна лише здогадуватися, що митрополитові Філаретові пригадали публікації в пресі, де його звинувачено у співпраці з КҐБ. Та, мабуть, і Філарет не залишився в боргу та нагадав дещо іншим ієрархам, бо протягом багатьох років він фактично керував РП-Церквою, оскільки Патріярх Пімон часто хворів. Отже знає про гріхи інших. Можливо, боячись, що Філарет скомпромітує і їх, ієрархи „пожаліли" його і не позбавили сану, а лише умовили зрезиґнувати з посади першоієрарха УПЦ й поблагословили на подальше архиєрейське служіння. Архиєпископа Гавриїла (Стеблюченка), який зганьбив себе співпрацею з КҐБ, також не позбавили сану, а тихо спровадили на пенсію.

Повернувшись до Києва, митрополит Філарет заявив на телевізії, що Архиєрейський Собор у Москві проходив з порушенням канонічних правил і статуту УПЦ, тому він передумав зрезиґнувати, залишився предстоятелем УПЦ і боротиметься за її повну незалежність.

Стурбований, що УПЦ ось-ось проголосить незалежність, Патріярх РПЦ Алексій негайно вжив заходів: комусь пригрозили, комусь пообіцяли підвищити сан, і кілька єпископів УПЦ змінили свою думку, знову ставши прихильниками „єдіного канонічєского пространства". За підтримкою Москви і без відома першоієрарха УПЦ, вони зібралися 30-го квітня в Житомирі й домовилися скликати Архиєрейський Собор та ухвалили заяву, у якій засудили митрополита Філарета за порушення даної на Архиєрейському Соборі в Москві обіцянки зрезиґнувати з посади першоієрарха УПЦ. В зібранні взяв участь єпископ Буковинський і Чернівецький Онуфрій, якого Філарет свого часу змістив з катедри, перевівши в іншу єпархію за його прихильність до РПЦ, як твердить Філарет. Онуфрій не підкорився, запросив кореспондентів з Москви, ті зчинили галас на телевізії, а Патріярх РПЦ Алексій 2-ий поновив Онуфрія на катедрі. Це привело до розколу між священиками і мирянами Буковини. Вірні домагаються незалежности УПЦ від РПЦ. В центрі Чернівців біля Святобогодухівського собору в травні пройшли масові демонстрації. Учасники їх тримали гасла, серед яких було й таке: „Владику Онуфрія геть з Буковини"!. Єпископ Онуфрій почав твердити, що він українець і виступає за канонічну автокефалію УПЦ, але має власне судження про першоієрарха УПЦ Філарета. Скаржився на його амбіційність і жорстокість і на те, що всі єпископи його бояться.

У Москві 7-го травня відбувся Священний Синод, який за твердженням священослужителів УПЦ, не мав канонічного права, однак позбавив УПЦ автономного самоуправління, наданого в жовтні 1990року, незаконно заборонивши першоієрархові скликати синоди, видавати укази, рукопокладати священиків тощо. В разі непослуху, пригрозили судом на Соборі РПЦ.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Любарт Ліщинський

Килим троїстих музик

28-го травня у Національному Музеї у Львові на проспекті Свободи 20, гостей і шанувальників таланту маестра Михайла Біласа вітала капеля народних музик „Обереги". Вже від порогу, завдяки віртуозній інтерпретації автентичного фолкльору, ця іскриста музика давала відвідувачам, якийсь передсмак свята, яке чекало у залях музею. Музика була настільки суґестивною, що наповнювала гостей по вінця: коломийками, гуцулками, арканами ще якимись невимовними скарбами фолкльору. Відтак музика урвалася і дала слово тим, що вже вп'яте урочисто відкривали чергову виставку М. Біласа у Львові. В привітальних словах звучав подив для мистця і ролі, яку він відіграв у національному мистецтві в Україні та поза її межами. Підтверджено що творча лінія мистця є і була незмінна, позбавлена коньюнктури і примилювання тим чи іншим чинникам, а має свої глибинні витоки з народного мистецтва Карпат та Прикарпаття, з галицької природи, а шукає натхнення у народних звичаях, святах та повір'ях. Його творчість в'яже у собі все, що згодом виливається у ґобленах, килимах, веретах, ліжниках, декоративних подушках, чи вишитих серветах, вичарованих ним тільки з його фантазії. Любов до природи находить свій вираз у декоративних квітах (з різних тканин), які є знаменитою окрасою загальної експозиції.

Багато краси і радости світосприймання мусів М. Білас увібрати в себе у селі Медвеже на Станиславівщині. Напевно там він зміг напитися досхочу природи і насититися ще нескаліченим і неспрепарованим автентичним народним побутом і мистецтвом, аби його вистачило на довгу мистецьку дорогу. Закінчив він вишкіл у Львівському інституті красних мистецтв на факультеті текстилю. Працював головним художником „Будинку моделів" у Львові, Харкові, Києві. Перша його особиста виставка у Львові в 1967 році дослівно заскочила глядачів незагнузданістю творчої інвенції та вибуховістю кольорового бачення мистця. Перед публікою появилася злива зіграних барв, форм і образів, ніби знаних, рідних й звичних, але скупаних у радості життя і в своєрідній поезії, що виросла із серця народу. Власне тому, вона так легко промовляла до нього в часах, коли та мова мусіла мовчати, а маестро вичаровував її на стінах з волічки, ниток, фільцу і скравків матерії.

Останній вернісаж, як завжди, був імпрезою, на якій кожен намагається в міру сил і можливостей доступитися до окремих речей, а головне відчути ту реакцію публіки, яка родиться з першого зіткнення із мистецькими творами. На останній виставці у Львові присутні були черговий раз захоплені побаченим. Тут не було нікого хто б не сприймав творів експонованих у великих простірних залях Національного Музею, що давали можливість ретроспективного огляду давніших і нових праць, яких тим разом виставлених понад сто. Переходячи зі залі до залі, серед захопленого гурту глядачів, стверджую в думці, що той музичний вступ при вході, має своє продовження на стінах заль. Спиняюся перед кількома аплікаціями. Відав звідтам лунає ця музика у вухах, бо там весілля, „Бойківське весілля",— як ведеться: молода пара з батьками, закосичений весільний коровай, молодь танцює. А далі йде вже наступна ява. Наладовані вози тягнуть весільне віно і змучених музик, що ще грають, батьки віншують, а гості частуються за суто заставленими столами. Далі поглядом рушаємо на „Гуцульське весілля", де „кнєзь з кнєгинею" стоять обручені колачем. Знову наступна ява — шал весільного карпатського танцю. А там переходимо до „Косівського базару" у вир кольорів і музики. Пишні типи і характери стоять немов живі, а понад усім панує настрій народної святочности.

Інша заля виставки ціла огорнена у настрій найбільших свят нашого народу. Тут все, що треба аби відчути Різдво: стаєнка з Ісусиком, тріє царі, вертеп з колядою серед засніжених хат. Повернете голову і вже немає снігу, а бачите Великдень, а за ним „свячення пасок", „обливаний понеділок" і гаївки. Діти і молодь ведуть свій прастарий танець під прихильним оком діда і баби, бо то вони є оберегом наших душ і пам'яті народу, аби щедрою рукою подати то далі у наступні покоління.

Так бачимо, що все на цій виставці походить саме з пам'яті і для пам'яті. Багато творів мають відчутний слід навіяний писанкою. Лише то не є цитати з писанок переведені в тканину, а самостійницькі твори скомпоновані у триптихи. Зв'язок з великоднім дивом на шкаралупці яйця є хіба через кольорову гаму, чи певну інтерпретацію мотивів, але судячи із назв: „Шкапи-

(Закінчення на стор. 3)

Віроcлав Лобур

ТАМ, ДЕ МЕРТВІ ПРОМОВЛЯЮТЬ ДО ЖИВИХ

I.

Кожний народ має свої національно-духовні святині, які особливо зворушують і бентежать його душу. До них він постійно приходить, вертається наново. Приходить, щоб відновити потреби зболілої душі, щоб не дати їй занепасти. Особливо під час національної трагедії народні святині стають цілющим джерелом відродження нації. Ось чому народ так свято їх оберігає. Ось чому вони завжди стають предметом зневаги і руйнування у завойовників.

Якраз про одне з таких славетних місць для українського народу я хочу розповісти. Під час недавньої поїздки на Україну я мав нагоду відвідати, причому не вперше в житті, історико-меморіяльний заповідник „Козацькі могили", або просто „Козацькі могили", як скорочено його звуть в народі. Заповідник розташований неподалік від Берестечка, що на Волині. Погода в цей час сприяла поїздці. Стояв сірий, морозний зимовий день. Але погода аж ніяк не могла вплинути на хвилювання, які прийшлось мені пережити, перебуваючи на тому святому клаптику рідної землі. Навпаки, вона ніби асоціювалась з тими сумними подіями, які відбулися тут 340 років тому. В цей день, як ніколи мені прийшлось багато пережити, передумати.

Чим знаменна ця сторона? А знаменна вона тим, що тут на стику трьох земель — Волинської, Поліської та Галицької в XVII столітті відбулася одна з найбільших битв Европи. То був далекий 1651 рік. У тій жорстокій і кривавій боротьбі український народ виборював собі волю. Була це одна з найгероїчніших і одночасно одна з найтрагічніших битв в історії визвольних змагань, які велися в той час під проводом Богдана Хмельницького проти польських поневолювачів. В історію вона ввійшла під назвою битва під Берестечком. Вислід відомий. Для України він закінчився трагічно. Але весь трагізм тих подій основується не в тому, що битва була програна. І навіть не в тому, що Україна понесла тут неймовірно великі людські жертви. Основний трагізм прийшов значно пізніше і полягає в тому, що наслідки цієї битви стали головною віхою на шляху до підписання з Московщиною в 1654 році так званої Переяславської угоди. В „братських" обіймах Московії Україна майже не задихнулася.

Історичні місця, коли їх відвідуєш, завжди зворушують людину. Від них віє якоюсь особливою таємничістю і загадковістю. Вони наводять на глибокі роздуми. Але скажу щиро, що я не відаю іншого місця, де б до такої глибини зворушилась моя душа, де б так близько до серця сприймалась доля свого народу, доля рідного краю. Підберестецька земля у цьому відношенні неповторна. Ось ідеш по цій славетній землі і запитуєш себе. Що ж то за земля, що стала такою пам'ятною для твого народу? Чому до неї звідусіль так тягнеться народ? Чому якраз на цій землі народ возвів свою національну святиню? А відповідь дає твоя історія. Бо тут, на цій землі, Україна на вівтар свободи поставила понад 30,000 душ найкращих своїх синів! Бо тут земля найгустіше перемішалась з кров'ю і кістками твого народу! Бо на цій землі воєдино сплелись трагедія і безсмертя України! Бо саме тут із її глибин наші предки промовляють до нас усіх живущих! Ось чому вона стала святою для українського народу. І чому цей народ постійно тягнеться до неї. Сюди приходять аби притулитися до витоків своєї історії, аби вдихнути цілющого її подиху, аби збагнути істинну путь свого народу з тим, щоб окреслити для себе праведний шлях на складній і крутій дорозі людського життя.

Про особливо притягальну і сповнену надхнення силу підберестецької землі для українського народу дуже добре розуміли її окупанти. Тому вони всіляко намагалися відстрашувати народ від тих святих для нього місць, вибити з пам'яті ті далекі події з його історії. Але народ вперто вшановував їх. Він постійно приходив на ці місця, щоб вклонитися своїм славним предкам, віддати їм свою шану. Така глибока народна пам'ять особливо бентежила і лякала завойовників. Тому окупаційна влада, а вона бувала тут різною, постійно старалася знівечити оці пропам'ятні для українського народу місця, їх зневажити. Особливо в цьому відношенні відзначився московський окупант. Коли брутальність окупанта виявилася безуспішною, тоді він міняє свою тактику. Було вирішено використати події під Берестечком в своїх імперських цілях, надавши їм зовсім іншого змісту. Зокрема, московська влада через свого вірного васала, Російську Православну Церкву, стає ніби ініціятором побудови меморіялу. Відтоді вона постійно організовує тут різного роду великодержавні чорносотенні шабаші. І все це приходить під одним лозунґом: „За царя, вєру і отєчество". Але ніколи при цьому не знайшлося місця для згадки про український народ та про його героїчне минуле — козаччину, хоча меморіял будувався, як відомо, за кошти українського народу. Звичайно, що така брутальна зневага не могла не викликати обурення в народі. Ось для прикладу з яким обуренням писала львівська газета „Діло" з приводу одного такого шабашу організованого з нагоди відкриття меморіялу, що відбувся напередодні Першої Світової війни:

> Гнів стискає груди! Хотілось би взяти мітлу і вимести всю наволоч..., цю грязь..., щоб не осквернила вона собою святого і дорогого місця страждань нашого народу, над кістками якого влаштовується шабаш чорносотенної раті, танець мракобісся.

Продовження буде.

Килим...

(Закінчення зі стор. 2)

Із творчости М. Біласа: „Косівський базар", „Різдвяна"

на", „Багряний олень", „Закосичене віконечко", „Красуля", „Золота рибка", можна прийти до висновку, що та писанковість сидить у Біласові генетично. На виставці нас чекають „Чорні коні", або підемо на „Вечорниці", а відтак відчуємо як у літній спеці дозріває „Хліб наш насушний", а далі стане нам перед очима „Вечірня молитва". Міняються пори року і час. Усе дістає відповідну барву і форму і виливається в „Диво", „Цвіт калини", або „Листопад". Та в одній залі барвний калейдоскоп празникових барв міняється на стриману монохромію, де світить слідами вогню і крові „Неволя", сумно гудуть волічкові „Дзвони долі", а по убитих і замучених правиться „Панахида", де з полум'я свічок виринає Спас Нерукотворний і кличе до молитви за тих, що стояли за те, щоб „Ой у лузі червона калина" не зів'яла і не всохла і вистояла всім вітрам наперекір.

Такий різний, такий контрастовий, такий різнорідний є М. Білас. Приїдьте оглянути його світ.

Загальні збори банку „Певність" в Чикаґо

У середу, 18-го березня, відбулися Річні загальні збори членів українського федерального щадничого банку „Певність" в Чикаґо в залі Дому СУМ. Збори відкрив голова Ради директорів д-р П. Надзікевич, вітаючи всіх присутніх, а зокрема президента каси „Самопоміч" дир. Р. Мицика та дир. Б. Ватраля. Окремо подякував дир. С. Ґоляшеві за його понад 20-літню працю для добра та розвитку банку „Певність".

Зборами провадив президент банку д-р Ю. Куляс.

Після прийняття денного порядку інж. М. Лущак відчитав протокол з минулорічних загальних зборів.

Загальні збори привітали: дир. Р. Мицик від каси „Самопоміч", мґр Е. Басюк від парафії свв. Володимира і Ольги. Дальші привіти склали: Осередок СУМ ім. М. Павлушкова, Осередок СУМ в Палатайні, 31-ий Відділ ООЧСУ, Т-во Вояків УПА, Видавництво „Літопис УПА". Письмові привіти прислали Відділ УККА та Клюб Емеритів при катедрі св. о. Миколая.

Номінаційну Комісію, покликану Дирекцією та громадськими організаціями, затверджено. Комісію очолив д-р Т. Ґаврик, а членами були: д-р Р. Кобилецький, М. Сорока, І. Галамай, М. Косач.

Вичерпний звіт із праці банку „Певність" здав президент д-р Ю. Куляс. Він підкреслив, що минулий рік став історичним, в якому Верховна Рада України проголосила незалежність України, а 1-го грудня український народ підтвердив свої бажання бути господарем на своїй землі. У своєму звіті президент банку зазначив: „Радіємо успіхами українського федерального щадничого банку „Певність" в 1991 році. Як показує звіт, наш банк постійно фінансово зростає і цьогорічна білянсова сума збільшилася до 166,548,221 долярів. Це є ріст на 13,971.764 долярів. Вклади збільшилися на суму 12,548.221, а наш чистий дохід перед заплаченням податків виносив 2,532.159 долярів. Приємно повідомити членів, що наша резерва і нерозділений дохід осягнули суму 16,288. 118 долярів і може служити прикладом для інших фінансових установ. Наші члени можуть бути запевнені, що їхні вклади забезпечені не тільки федеральним урядом до 100 тисяч долярів, але також великим запасним фондом нашого банку. Членам виплачено дивідендів на суму 9,403.823 долярів.

Як і минулими роками, банк „Певність" щедро жертвував на українські церкви, школи, молодечі організації, наукові, видавничі та інші громадські установи. На ті цілі видано 180 тисяч долярів.

У своєму звітуванні президент відчитав частину його звіту з-перед 20-ти років, коли був головою Відділу УККА. Вже тоді він передбачав розпад московської імперії та постання незалежної України, для якої треба дальше працювати серед політичних чинників Америки.

Фінансовий звіт представив скарбник банку Ігор Куцевич, який був детально поданий в окремому „Бюлетені" на трьох сторінках.

Звіт з рамені контрольної комісії здала голова Христя Верещак.

В дискусії виступали: М. Сорока, П. Слободян, Е. Басюк, С. Ґоляш.

Дирекції, на внесок голови контрольної комісії, уділено абсолюторію.

На внесок голови номінаційної комісії прийнято до Дирекції чотирьох членів: Л. Гієромнімона, Х. Верещака, Ю. Кавку і д-ра Ю. Куляса. До нової Дирекції на 1992 рік входять: інж. Л. Боднар, Христя Верещак, інж. М. Добровольський, Люба Левицька, Гієромнімон, д-р Т. Ґаврик, Ю. Кавка, д-р Л. Керичинський, д-р Ю. Куляс, інж. М. Лущак, д-р П. Надзікевич, В. Палагнюк. До контрольної комісії вибрано: Л. Боднар, М. Васюнець, М. Косач, І. Ривак, Я. Сидоренко.

Збори вшанували пам'ять померлого директора Ярослава Загородного та працівника банку Григорія Дроня.

Треба ще підкреслити, що фінансовий рапорт компанії Бавера призначив банкові „Певність" п'ятизіркову відзнаку-признання за найкраще ведення установи протягом останніх 12-ти кварталів. Ґратулюємо Дирекції та всім працівникам.

Банк „Певність" має філію при 820 Н Вестерн Авеню, де можна заїжджати автами, а також другу філію в Ролінг Медовс, біля Палатайн, яка зросла майже до 10 мільйонів долярів.

Дирекція видала гарно оформлений „Бюлетень", де на першій сторінці мистець Р. Завідович зобразив корабель Чорноморської фльоти з козацькими чайками на тлі території України. Клич — „Чорне море — українське море!"

Смачную багату перекуску для всіх учасників приготовили пані ОЖ ОЧСУ на чолі з головою Олею Федак.

Степан Ґоляш

А майбутність...

(Закінчення зі стор. 1)

міч в Ню Йорку та Фонд Допомоги Україні в Огайо, за яку Ю. Демків на цьому місці складає щиросердечну подяку. Курс, якого студентом-учасником був наш земляк, є однорічним і призначений тільки для іноземців, які мають закінчені юридичні студії не в ЗСА, тільки в інших країнах світу та знаходиться в університетському навчальному пляні під заголовком „Міжнародне та порівняльне право". Взявши під увагу закінчені юридичні студії в Львівському Університеті та успішно закінчений однорічний курс з вищезгаданої ділянки у Південному Методистському Університеті, Ю. Демків отримав науковий ступінь маґістра Міжнародного і порівняльного права. З дальшої розмови довдуємося, що Міжнародне товариство адвокатів надало Юрієві Демківу повну стипендію на однотижневу конференцію Комерційного права, яка відбудеться у Каннах, Франція, це неабияке вирізнення, а заразом й признання нашому землякові.

Довідавшись про теперішні успіхи нашого гостя, просимо, щоб доповнив свою біографію. Дізнаємось, що Юрій Демків — уродженець Львова, де побачив світ 1963 року, там же закінчив початкову та середню освіту. По закінченні середньої школи відбув один рік праці на заводі, а після того два роки військової служби. Повернувшись з війська, вступає на юридичний факультет Львівського Університету, який після п'ятирічного навчання закінчує з відзнакою 1989 року. Відтоді працює асистентом катедри Конституційного права у Львівському Університеті аж до 1991 року, коли обирають його степендистом до Південного Методистського Університету у Даллас, Тексас.

Завважуємо, що наш гість поспішає, бо ще таки того дня відлітає в Україну тому ставимо йому додаткові питання про те, чи задоволений із свого перебування і навчання у ЗСА. Відповідає, що дуже, бо крім того, що осягнув знання, запізнав ряд цікавих особистостей та поробив важливі контакти з адвокатами iнших країн, які навчалися на цьому ж курсі разом з ним. Ще запитуємо його думку щодо американської системи навчання — відповідає, що ця система йому подобається, а зокрема незалежність студентів від професорів, які є вправі вимагати відповідної якости навчання. Подобається також й те, що студент вільніший тут у виборі поодиноких курсів у своїй загальній навчальній програмі, як також й існуюча конкуренція між студентами. Одначе найбільш захоплений наш земляк тим, як добре поставлена бібліотечна справа, в чому, як сам стверджує, велика заслуга комп'ютеризації. Завважує також й те, що не надто захоплений викладовим способом деяких професорів, хотілось би більше обміну думками в клясі з іншими учнями та дискусій з професорами. Уважає дуже доброю систему письмових іспитів.

Наша цікава зустріч зближається до кінця, але не даємо за програну і ставимо, ще два питання, відповіді на які нас дуже цікавлять. Найперше запитуємо про особисті пляни після повернення. Без задуми Ю Демків відповідає, що повертається до своєї праці та працюватиме над здобуттям вищого наукового звання. Чи в майбутньому думає займатися виключно академічною працею, завважує, що на це питання тепер важко відповісти, бо не знає, які зміни зайшли у ділянці юридично-правничих законів. Все ж таки хотів би в якійсь мірі практикувати право — використовуючи новонабуте знання і контакти. Тут наш молодий гість підкреслює, що найкраще було б тоді, коли б міг поєднати наукову працю з практикою. Наше останне питання — чи має будь-які конкретні бажання до української громади в ЗСА. Відповідь молодого львівського адвоката Юрія Демківа є іншою, як багатьох наших земляків перед ним. В першу чергу він ще раз дякує всім тим, які в будь-який спосіб допомогли уможливити його перебування в ЗСА. Тоді без надуми просить звернути увагу громади на те, щоб, як є можливість, контактуватися з людьми та інстанціями, спрямовуючи їхню увагу на Україну та її потреби. Тут він підкреслює, що йдеться про здобуття можливих степендій для українських студентів, бо на його думку Україні тепер найбільш потрібне знання і досвід.

Прощаючись, наш гість завважує, що головну промову до випускників Південного Методистського Університету говорив Президент Джордж Буш і Ю. Демківу було все ж таки цікаво бачити і почути таку особистість, зокрема ще й тоді, як промовляв він з підвищення, довкруги якого на щоглах повівали прапори країн, з яких походять випускники, а серед них пишався гордо, мабуть тут уперше, синьо-жовтий прапор незалежної України.

З гарним почуванням відпускаємо нашого гостя, а в глибині душі починає сильніше жевріти вогник віри у краще майбутнє України, коли серед її будівничих такі, як ось цей наш гість — розумні, зрівноважені молоді люди з поглядом у майбутнє.

Проголошено...

(Закінчення зі стор. 1)

„Чорноморець"), Анатолій Пузач (Київ „Динамо").

Поданий склад може зазнати незначної зміни, якщо тренерам і Футбольній Федерації України вдасться стягнути до збірної футболістів, що виступають в країнах Европи (Литовченка і Протасова з Греції, Заварова з Франції і Михайличенка з Шотляндії). Разом із збірною приїдуть до ЗСА теж представники Футбольної Федерації України. Початок змагань в суботу, 27-го червня, в год. 5-ій на стадіоні Ратґерського університету в Піскатовей, Н. Дж.

Ще залишилася деяка кількість квитків вступу і їх можна набути в крамниці „Дніпро", 698 Сенфорд авеню в Нюарку, Н. Дж. 07106. Можна теж замовляти телефонічно на число: (201) 373-8783 в годинах 9:30 до 4-ої по полудні.

ОДНА ЯПОНСЬКА фармацевтична компанія випрацювала нову систему кріплення штучних зубів. Вона полягає в тому, що зубні протези з металевими кріпленнями будуть триматися в роті на маленькій, вживленій у челюсть маґнітній пластинці. На запитання, чи не будуть маґнітні зуби притягати також сталеві ложки і виделки, керівник фірми відповів, що і для цієї проблеми знайшлося блискуче технічне рішення.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ

ЯРОСЛАВ ВИЖНИЦЬКИЙ

ВСІ НОВІ ЕКСПОНАТИ

Гантер, Н. Й. Власна ґалерія, навпроти Мотелю „Ксеня"

Відкриття — неділя, 28-го червня 1992 р., год. 2-га по пол.

Українська Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка
та Товариство Українських Бандуристів
ОГОЛОШУЮТЬ

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР 1992

від 9-го до 23-го серпня
на Оселі Всіх Святих
української православної церкви
в Емлентон, Па.

За дальшими інформаціями пишіть або телефонуйте:

Kobzarska Sich, c/o Dr. Marko Farion
26633 Haverhill, Warren, MI 48091. Tel. (313) 755-2443

Дирекція
Українського Народного Дому Інк.
в Ню Йорку
повідомляє, що

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Уділовців
Українського Народного Дому

відбудуться
в п'ятницю, 26-го червня 1992 р. о год. 5-ій по пол.
в приміщенні Українського Народного Дому
при 140-142 Друга авеню в НЮ ЙОРКУ

Тому, що багато Уділовців виїхали з Ню Йорку, змінили свої адреси і листи, вислані на їх старі адреси повертаються, просимо свої нові адреси подати до Дирекції Українського Народного Дому на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL HOME INC.
140-142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Український Хор „ДУМКА" в Ню Йорку
повідомляє
все членство та українську громаду про
ВІДПРАВЛЕННЯ

ПАНАХИДИ
по всіх померлих членах хору

в неділю, 28-го червня 1992 р. о год. 1-ій по пол.
в церкві св. Юра в Ню Йорку
7-ма вул., при 3-ій авеню

Просимо взяти чисельну участь.

Управа Хору

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

сл. п. д-ра

МИРОСЛАВА БИХА

буде відправлена

ПАНАХИДА
за спокій його душі

в суботу, 27-го червня 1992 р. о год. 9-ій ранку
в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.
Президент вул.

Просимо всіх приятелів і знайомих прийти і помолитися за душу покійного.

дружина — НІНА
донька — ЛАРИСА з мужем СИМОНОМ і дітьми
син — БОРИС

У РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого БРАТА І ШВАҐРА

бл. п.

ЕВГЕНА БОГДАНА КРУЦЬКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:
св. Йосафата в Клівленді-Пармі, Огайо, в понеділок, 29-го червня 1992 року о год. 7-ій веч.;
св. Духа в Акрон, Огайо;
св. Константина в Міннеаполіс, Мінн.

Просимо про молитви за душу покійного Евгена.

ІРИНА І МАРІЯН ҐАВУРІ з ріднею

Ділимося сумною вісткою,
що в четвер, 18-го червня 1992 р.
відійшла у вічність
наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

Віра Мельниченко

ПАНАХИДА — неділя, 21-го червня о год. 5-ій по пол. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку

ПОХОРОН — понеділок, 22-го червня 1992 р. в церкві-Пам'ятнику, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

син — ЄВГЕН з дружиною ГАЛИНОЮ
внуки — ДАРІЯ і МАРКО
адоптовані діти:
МАРКО МЕЛЬНИЧЕНКО
ЮРКО АРТИМЕНКО
ЛІЛЯ АРТИМЕНКО-КАМ

Ділимося сумною вісткою
з родиною, друзями і знайомими,
що в суботу, 23-го травня 1992 р.
по тяжкій недузі відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

Володимир Бойко

народжений 10-го березня 1920 р. в селі Кирилівка
Черкаська область, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 26-го травня 1992 р. в українській православній церкві св. Архистратига Михаїла в Балтимор, Мд., а тіло покійного було поховане на цвинтарі св. ап. Андрія Первозванного.

Горем прибиті:

дружина — ТАМАРА
син — МИКОЛА з дружиною КЕНДІ
донька — АННА з мужем ДАҐЛЕСОМ
внуки — НАТАЛКА, ХРИСТИНА, АНДРІЙ І ВАЛЕНТИНА
та ближча і дальша родина в Україні

Невже УСТ „Черник" пробуджується?

Здається, що й цей заголовок не дуже характеризує діяльність УСТ „Черник" Дітройт, бо фактично Товариство організаційно майже не існувало і не провадило систематичної спортової діяльности, все ж таки коли заіснували обставини та потреба, УСТ „Черник" в останній декаді проявляв спорадично-блискавичні акції спортового організованого життя.

Найбільш промінентними були: чисельна та під спортовими осягами успішна участь „черниківської" молоді в другій Українській Олімпіяді у Філядельфії, з ініціятиви УСТ „Черник" дітройтська громада в червні 1990 р. гідно вітала у себе перших вістунів спортового життя України, спадюємців славнозвісної довоєнної Львівської „України" — ФК „Карпати", Львів.

Успішно проведено збірку на нашому терені для вивінування репрезентації УСЦАК; видання ювлейного альманаху з нагоди історичної зустрічі зі своїми братами й сестрами в рідній Україні в рамках 80-річних святкувань в Іах. Україні 1991 року. Реалізацію цих проявів „черниківські" спортсмени завдячують прикладній співпраці дітройтської громади та прихильникам спорту, за що всім низький уклін та щире спортове спасибі. Крім цих та інших додатніх чинників, чомусь ще й до сьогодні не вдалося Товариству організаційно оформитися та проводити систематичну спортову діяльність... Аж раптом цього року, завдяки батькам — колишнім спортсменам, коли вже й їхні сини доросли до спортової активности, зорганізовано команду хлопців до 10-ти років та продовжуючи сороккількарічну традицію, зареєстровано її під назвою „Дітройт Юкрейнянс" до Мишиґенської ліґи копаного м'яча, починаючи від розгривок у закритій залі.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Дебют наймолодших „черниківців" був феноменальним, бо на закінчення сезону команда здобула чемпіонат своєї вікової групи, вигравши усі вісім змагань та здобувши 16 точок з відношенням ґолів 55:21. З приємністю представляємо наймолодшого та найновішого чемпіона УСТ „Черник" — Дітройт.

В першому ряді зліва клячать: О. Іваницький, Д. Терлецький, Т. Шалай, М. Малиновський, М. Ґотра, М.Кошів; у другому ряді: М. Меденс, А. Журавський, В. Фіґач, М. Левкович, А. Гнатюк, М. Дужий, А. Биц, О. Іваницький. У третьому ряді: Остап Мацілинський — тренер, Володимир Гнатюк — асистент тренера, Христя Шалай — провідниця.

Успіхи у футболі — це командне зусилля, тому ось статистичні дані членів команди, що причинилися до згаданого успіху: Т. Шалай — 28 точок (21 ґоль і 7 асист), М. Кошів — 14 (11 ґолів і три асисти), М. Ґотра — 14 (7 і 7), В. Фіґач — 7 (3 і 4), Ол. Іваницький — 6 (3 і 3), М. Левкович — 5 (3 і 2), А. Гнатюк — 4 (2 і 2), М. Дужий — 4 (1 і 3), Ор. Іваницький — 3 (3 і 0), М. Маліновський (воротар) 3 точки — асисти, Д. Терлецький — 2, М. Меденс — 2 точки, А. Биц і А. Журавський — по одній.

З приємністю довідуємося, що вже зорганізовано і наймолодшу команду у віковій групі 8 років, в якій провідниками стали: Леся Лаврин — менаджер, Роберт Кіналь — тренер і Григорій Волощук — асистент. Команда почала розгривки на відкритому грищі в Гемлич Парку у вівтірки та четверги, отже є тяглість та запорука дальшого існування, евентуального зародку інших видів спорту. Ініціятори стали на правильний шлюх, бо тільки через виховання своїх спортових кадрів забезпечимо існування наших спортових осередків, а тим самим і організований український спорт в діяспорі.

В. Кізима

„Фонд для відродження спорту в Україні" (список від 30-го квітня до 25-го травня 1992 року)

5,000 дол: Український Спортовий Клюб в Ню Йорку, Н. Й. 3,738.24 дол.: Іван Б. Грегорович — Торонто, Канада; 1,000 дол.: Мирон і Гелен Площанські, Каліфорнія; 150 дол.: д-р Іван і Стефанія Серанти; 125 дол.: інж. Орест Наливайко; по 100 дол.: Василь і Оля Ільчишини, Зенон і Лідія Білики, Ловренс Молд енд Тул Компані, Володимир Васьків, Василь Грицюк, Іван Винник, К. Кіфор, Євген Голюка, Борис Галаган, Стефан Лютак, д-р Артур Григорович, Петро Григорук; 75 дол.: Український ресторан в Народному Домі в Ню Йорку; по 50 дол.: Богдан і Гелен Стеціви, Наталка і Роман Кузики, Михайло і Анастазія Бойцуни, д-р Еміль Грималек, Омелян і Еріка Коцопеї, Любомир Лямпіка (третій раз), Михайло Бражина, Іван Коваль, Роман Гаталяк, Похоронне заведення Яреми в Ню Йорку, д-р Василь Калинович, Юліян Бачинський, Теодор Щеснюк, Володимир Овчарук, д-р Василь Ганич, Іван Похода, Михайло Шпонтак, Осип Левицький, Ярослав Коровицький, Ярослав Томоруґ, Осип Кудрик, Роман Комарницький, Мирослав Шміґель, Юрій Голюка, інж. Пінковський, Арх. Ігор Рицар, Ярослав Сидір; по 40 дол.: Тарас Гірняк, Василь Павлюк, Роман Гаєцький; по 30 дол.: Ярослав Мац, Омелян Плечень, Стефан Турган; по 25 дол.: Микола і Стефанія Кіси, Мирон і Богданна Осадци, Ігор і Дарія Сеники, Євген Лапчак, д-р Сумик, Анна і Василь Натини, Володимир Волошин, Мирон Гірняк, Мирон Сурмач, Ігор Пришляк; по 20 дол.: Богдан і Стефанія Гупачовські, Ірина і Андрій Турчини, Іван і Мирослава Грибовські, Володимира і Зиновій Ґілі, Григорій і Ольга Лесенські, Іван Лесенський, Богдан і Галина Пасічні, Теодозій Сендзік, Е. Е. Обаранець, Софія і Іван Головки, Володимир Маркевич, Орест і Леся Сеники, Іван і Луїза Бойцуни, Ігор і Таня Бойцуни, Данило Карпа, Олександер Редько, Богдан Гаврилюк, Мирон Радович, Мирон Бойчук, Ярослав Оберишин, Ярослав Біланюк, Вячеслав Вишневський, Володимир Сворек, Михайло Лев, Яків Ґбур, Іван Сениця, Іван Дмитрик, Василь Зінкевич, Володимир Сафіян, Стефан Зваричук, д-р М. Шпетко, Андрій Прадищук, Зенон Шпон, Василь Сєрант, Лев Вербицький, Іван Балицький, О. Вербицький, Микола Скірка, Іван Кузів, Орест Покладок, Ярослав Кузів, Роман Павлюк, Іван Завада, Яків Палій, Гриць Дуб, Петро Дорога, Михайло Чорний; по 15 дол.: Марія Юркевич (вдруге), Петро Бойцанюк; по 10 дол.: Іван Панишин, Мирон Обаранець, Василь Леськів, Чилкевич, Василь Возьняк, Осип Льох, Артем Демчук, Роман Данилюк, Павло Літепло, Стефан Петрик, А. Качмарський, Ч. Ковалець, Р. Підгорецький, В. Лодзюк, Я. Шот, А. Пеленський, С. Бориславський, А. Жураковський, Б. Кекиш, В. Грицик, П. Морґоревич, А. Мотиль, Р. Підгородецький, М. Соневецький, І. Гірний, В. Расяк, М. Демків, О. Побігушка, І. Зам'ятий, М. Панкевич; по 5 дол.: Г. Пилип'як, М. І М. Глушок, О. і І. Микитей, П. Стефанів, І. Роїк, В. Вереш, Я. Підгорецький, К. Микитич, А. Мицак.

Управа УСЦАК почувається до милого обов'язку скласти щиру подяку всім Вельмишановним жертводавцям за їхнє високе розуміння потреб українського спорту в Україні, який в обличчі передбачених й непередбачених перешкод, головно фінансової потреби, поволі, але певно й могутньо виходить на міжнародну арену. Поможім йому у його відродженні, щоб слава про Україну щиро й вірно лунала по цілому світу!

Просимо надсилати пожертви, виписуючи чеки на: USCAK — Fund for the Rebirth of Sports in Ukraine і висилати на адресу: USCAK — Fund, 698 Sanford Ave. Newark, N. J. 07106.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звідомленні про Загальні збори Рочестерської Округи УНС („Свобода" ч. 111 з 12-го червня) пропущено прізвище заступника голови Олександра Скібіцького, який, як секретар 285-го Відділу, приєднав шість нових членів. — Ред.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ЛУЦІВ член УНС Відд. 142-го Т-ва ім. св. Михаїла в Елизабет, Н.Дж. помер 19-го березня 1992 року на 41-му році життя. Нар. 6-го липня 1950 року в Елизабет, Н.Дж. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку маму, батька і брата. Похорон відбувся 24-го березня 1992 року на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН БАБАНСЬКИЙ член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й. помер 21-го лютого 1992 року на 62-му році життя. Членом УНС став 1957 року.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Гаврилюк, секр.

ЕВА ЧЕРНАНСЬКА член УНС Відд. 147-го Т-ва ім. св. Михаїла в Аллентавні, Па. померла 11-го березня 1992 року на 82-му році життя. Нар. 11-го жовтня 1909 року в Польщі. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку дочку Гелен Ґолдберґ з мужем Джеком і Маріянну Мунджоне з мужем Френсис; сестру Анну Селлі і троє внуків. Похорон відбувся 14-го березня 1992 року на укр. правосл. цвинтарі св. Марії у Вайтгол Тап. Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

КАРЛО ЯВЕРОН член УНС Відділу 32-го Т-ва ім. Олега Ольжича у Філядельфії, Па. помер 31-го березня 1992 року на 72-му році життя. Нар. 1920 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку сестру Гелен Буонфіліо і дочку Мері. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Яців, секр.

Д-р Єремія Н. Пруц член УНС Відд. 423-го в Чикаґо, Ілл. помер 14-го березня 1992 року на 70-му році життя. Нар. 22-го вересня 1991 року в селі Завадка, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Ґльорію, синів Джіна і Миколу, внуків Джонатана, Джейсона і Матея. Похорон відбувся 18-го березня 1992 року на цвинтарі Акація в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН БОМБИК, член УНС Відд. 75-го Т-ва „Запорозька Січ" в Дітройті, Миш. Нар. 4-го серпня 1921 року в Дітройті, Миш. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Ольгу. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Гробу в Савтфілд, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Павло Павлик, секр.